„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c.; drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 174. Wtorek 30. Lipca 1867. Rok wydania 57.

Część urzędowa.

Na pamiątkę powtórnego objęcia rządów kraju przez Jego Excelencyę Agenora hr. Gołuchowskiego uchwaliła rada gminy miasta Skawiny utworzyć na wieczne czasy zacząwszy od 1. września 1867 roku jedno stypendyum w rocznej kwocie 50 złr. w. a. i postanowiła oraz ażeby fundacya ta miano „Stypendyum Agenora hr. Gołuchowskiego“ nosiła.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 20. lipca 1867.

C. k. wyższy sąd krajowy w Krakowie mianował auskultanta sądowego Jana Marynowskiego aktuaryuszem przy c. k. sądzie powiatowym w Tuchowie.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Kraków, 16. lipca 1867.

Część nieurzędowa.

Jego Cesarska Mość Sułtan turecki Abdul Azis przybył do Wiednia d. 27. b. m. o godz. 7. zrana. Dla powitania dostojnego gościa już wcześnie zebrali się w dworcu kolei zachodniej J. Ex. namiestnik hr. Chorinsky z radcami namiestnictwa ks. Metternichem i Rosmanitem. J. Ex. komenderujący kraju Fml. Hartung, dyrektor policyi, radca dworu Strobach, burmistrz Dr. Zelinka z deputacyą rady gminnej i reprezentanci rady zawiadowczej kolei zachodniej imienia Elżbiety. Przedsienia były ozdobione roślinami egzotycznemi a peron wieńcami kwiatów i godłami obu cesarstw. Radca poselstwa tureckiego w Wiedniu Sadik Effendi, jeneralny konzul turecki p. Dumba, wielu w Wiedniu zamieszkałych poddanych tureckich wszystkich wyznań, tudzież mnóstwo innych osób obojga płci oczekiwali tu przybycia J. C. M. Sułtana.

Przed dworcem kolei c. k. pułk piechoty hr. Khevenhüller tworzył szpaler, przy bramach była ustawiona c. k. gwardya przyboczna trabantów, a na peronie straż honorowa z żołnierzy powyższego pułku z muzyką. Wkrótce po godz 6½ przybył Najj. Pan w mundurze wielkiego marszałka z insygniami orderu tureckiego z brylantami mając przy boku swoim Ich Excel. pierwszego jenerał-adjutanta jm. hr. Bellegarde, jenerała jazdy hr. Grünne i dwóch adjutantów przybocznych, i był powitany z zapałem przez obecnych. Odpowiedziawszy łaskawie na powitania publiczności Najj. Pan odbył przy odgłosie hymnu ludowego przegląd ustawionego wojska i stanął na peronie w miejscu gdzie rozpostarty kobierzec wskazywał miejsce zatrzymania się wagonu dworskiego. Najj. Pan rozmawiał łaskawie z kilku obecnymi osobami a najdłużej z panem namiestnikiem i burmistrzem. W kilka minut po godz. 7. przybył do dworca kolei pociąg dworski kierowany przez dyrektora ruchu kolei radcę cesarskiego Keisslera i nadinspektora Michela. Straż prezentowała broń a muzyka zagrała turecki hymn ludu. Gdy pociąg stanął Najj. Pan zbliżywszy się aż do stopni wagonu salonowego z którego wysiadł J. C. M. Sułtan, powitał dostojnego gościa podaniem ręki i przemową w języku francuskim przyczem J. Ex. minister Fuad Basza służył za tłumacza.

Następnie obadwaj monarchowie odbyli przegląd straży honorowej, po czem Najjś. Pan przedstawił Sułtanowi p. burmistrza, J. Ex. namiestnika i inne obecne osoby. Nakoniec Sułtan odebrał hołd uszanowania od swoich poddanych i obadwaj monarchowie wsiedli do sześciokonnego odkrytego powozu dworskiego, kierowanego przez żokejów, a do którego na zaproszenie Najj. Pana wsiadł także młody książe Jussuf Izeddin i J. Ex. minister Fuad Basza. Orszak Sułtana, w którym obok najświetniejszych uniformów widziano także malownicze stroje narodowe, jechał kilkoma powozami dworskiemi.

W orszaku znajdowali się J. Ex. poseł turecki przy dworze wiedeńskim z urzędnikami poselstwa, J. Ex. Fzm. Hauslab, c. k. radca dworu Hammer, pułkownik Mondel i kapitan br. Teuffenbach.

Po za dworcem kolei stało mnóstwo ludu, który donośnym okrzykiem powitał obu monarchów. J. C. M. Sułtan zamieszkał w Schönbrunnie i tam d. 27. był wielki obiad galowy.

Z Pesztu donoszą, że c. k. uprz. towarzystwo żeglugi parowej na Dunaju przygotowało już dla Sułtana parowiec „Sophie“, i drugi parowiec „Radetzky“ na wypadek gdyby Sułtan miał być do Budy przez wysokie osoby odprowadzonym. Przygotowano także trzeci parowiec dla orszaku Sułtana. Wszystkie te trzy parowce miały wczoraj popłynąć do Wiednia.

Dwudzieste piąte posiedzenie izby deputowanych rady państwa odbyło się dnia 24go b. m. pod prezydencyą Dr. Giskry. Na ławie ministeryalnej zasiadają Ich Excel. kanclerz państwa br. Beust i ministrowie Taaffe i Becke.

Po przyjęciu petycyi rady miejskiej wiedeńskiej o prędkie uchwalenie ustawy o stowarzyszeniach i prawie zgromadzeń i o zaprowadzenie bezpośrednich wyborów do Rady państwa, oraz dwóch innych petycyi, przedkłada prezydent dwie interpelacye deputowanego Schneidera:

„Ministerstwo wyznań raczy dać objaśnienie z jakich powodów kościół ewangielicki obu wyznań po upływie trzech lat nie otrzymał jeszcze odpowiedzi na resztę głównych punktów drugiej części swojego memoryału synodalnego z r. 1864.“

„Jakie powody skłoniły wysokie ministerstwo do tego, że przy zamianowaniu nauczyciela religii przy ewangielickim gimnazyum w Cieszynie najwyższa zwierzchność kościoła ewangielickiego została pominiętą.“

Minister Hye przyrzeka odpowiedź na obie te interpalacye na jednem z najbliższych posiedzeń, poczem przechzdzi izba do porządku dziennego.

Następuje wybór 9 członków do komisyi dla petycyi wiedeńskiej Conkordyi i zostają wybrani: Kuranda, Schindler, Klun, Mühlfeld, Rechbauer, Waser, Herbst, Kremer i dr. Pfeifer.

Drugim przedmiotem na porządku dziennym jest debata nad wnioskiem komisyi do uchwały ustawy o stowarzyszeniach i prawie zgromadzeń.

Po przyjęciu bez debaty §§. 4. i 5., podają słowa „niebezpieczne dla państwa“ znajdujące się w §. 6. przedmiot do nowej dyskusyi, w której biorą udział Rechbauer, Zyblikiewicz, Schindler, Mühlfeld, i inni deputowani. W końcu paragraf ten przyjęty zostaje podług wniosku komisyi z zatrzymaniem słów „niebezpieczne dla państwa“, które wykreślone zostały w §. 1. tejże ustawy na poprzedzającem posiedzeniu. §§. 27—29 przyjęte bez debaty. §. 30. opiewa: „Cudzoziemcy, kobiety i małoletni nie mogą być członkami stowarzyszeń politycznych.“ Ryger wnosi, aby słowa „cudzoziemcy, kobiety“ wykreślić. Pratobevera chce, aby wykreślono tylko słowo „cudzoziemcy.“ Po krótkiej dyskusyi przyjęto wniosek komisyi większością głosów.

Wywiązuje się dyskusya nad trzeciem czytaniem. Sprawozdawca van der Strass wnosi, aby całą ustawę przed trzeciem odczytaniem odesłać jeszcze raz do komisyi celem wypracowania wniosku, czy dwa sprzeciwiające się sobie §§. 1. i 6. mają być także przy trzeciem czytaniu w tej stylizacyi wtrzymane, lub też czyby je można w jaki spsób doprowadzić do zgodności. Przy głosowaniu wniosek sprawozdawcy zostaje przyjęty.

Projekt ustawy względem prawa zgromadzeń od §. 1. do 21. po krótkiej debacie nad §§. 4. i 16. podług wniosku komisyi przyjęty i trzecie czytanie równocześnie z trzeciem czytaniem ustawy o stowarzyszeniach postanowione.

Prezydujący przedkłada następujący naglący wniosek deputowanego Tinti: „Wysoka izba raczy polecić komisyi administracyjnej, aby wypracowała wniosek do ustawy względem ułatwienia komasacyi gruntów i do wyjątków od istniejących ogólnych ustaw dla krajów reprezentowanych w Radzie państwa, do przedłożenia izbie.“ Wniosek ten zostaje za naglący uznany i skrócenie §. 24. regulaminu lit. c. i e. pozwolone.

Najbliższe posiedzenie d. 25. b. m.

Na posiedzeniu komisyi konstytucyjnej rady państwa w d. 23. b. m. przedmiotem dyskusyi były proponowane przez subkomitet zasady postępowania przy rewizyi konstytucyi. Zasady te są następujące:

1. Nie trzeba układać nowego dokumentu konstytucyi lecz przeprowadzić jej rewizyę w taki sposób, że a) ustawa zasadnicza o reprezentacyi państwa ma być zrewidowana i o ile potrzeba uzupełniona i że b) co do postanowień potrzebnych dla zabezpieczenia istotnie konstytucyjnego stanu nie mogących być przedmiotem ustawy o reprezentacyi państw, wydać ustawy specyalne, które w ówczas należałoby uznać jako ustawy zasadnicze a tem samem jako części konstytucyi.

2. Na tępujące ustawy jak zasadnicze wydane być powinny: a) ustawa o powszechnych prawach obywateli państwa, b) ustawa o prawach korony, c) ustawa o władzy sędziowskiej, d) ustawa o trybunale państwa. Byłoby pożądanem, aby przy tych ustawach trzymano się o ile na to zmienione stosunki pozwolą odnośnych postanowień konstytucyi z dnia 4go marca 1849.

3. W ustawie zasadniczej o reprezentacyi państwa następujące zmiany prócz proponowanych przez rząd przedsięwzięte być powinny: a) pomnożenie liczby członków izby deputowanych do 300. Liczba ludności, suma podatków i rozległości terytoryum stanowią o liczbie deputowanych z każdego kraju. Wybór deputacyi z sejmów krajowych odbywa się jak dotychczas według grup. Liczba deputowanych z każdej grupy ma być oznaczona na wniosek sejmów krajowych osobną ustawą państwa. Dopóki to nie nastąpi, wybiera każden sejm tylu członków, o ilu jego dotychczasowa reprezentacya pomnożoną została. b) Co do zakresu działania reprezentacyi państwa, należy rozszerzyć autonomię sejmów krajowych, mianowicie oddać im władzę prawodawczą w sprawach gminnych, w sprawach szkół ludowych i średnich, o ile te utrzymywane są z funduszów krajowych i z zachowaniem postanowień ustawy zasadniczej o powszechnych prawach obywateli państwa; należałoby także oznaczyć zakres działania reprezentacyi państwa w ten sposób, aby przedmiota nie wymienione w ustawie zasadniczej o reprezentacyi państwa uważane były jako należące do kompetencyi sejmów krajowych.

Pomimo dłuższej debaty komisya nic jeszcze co do tych punktów nie uchwaliła.

Na posiedzeniu komisyi religijnej w dn. 25. b. m. komitet wyznaczony do obradowania nad pierwszym punktem wniosków Herbsta przedstawił następujące wnioski:

a) że należy przystąpić do wypracowania nowej ustawy małżeńskiej;

b) tymczasowo zaś aż do wypracowania i przyjęcia nowej ustawy małżeńskiej i równocześnie uchwalonej ustawy dla wyznań należy w celu szybkiego usunięcia wywołanych przez konkordat ograniczeń cywilnego ustawodawstwa i sądownictwa w sprawach małżeńskich, przywrócić przepisy kodexu cywilnego, które katolików przed rokiem 1856 w sprawach małżeńskich obowiązywały, wraz z wszystkiemi aż do owego roku wydanemi rozporządzeniami i przepisami normy jurysdykcyjnej z r. 1852 względem sądownictwa w sprawach małżeńskich. Po dłuższej naradzie odrzucono wnioski podkomisyi i uchwalono na wniosek Dra Figulego, że podkomisya trzymać się winna w granicach uchwały na ostatniem posiedzeniu komisyi zapadłej, i przedłożyć komisyi projekt przywrócenia kodexu cywilnego z pożądanemi zmianami jako normy dla stosunków małżeńskich kato-

lików jak niemniej sądownictwa cywilnego w sprawach małżeńskich. Wypracowanie projektu powierzono Drowi Mühlfeldowi. Względem 3go punktu wniosków Herbsta uporządkowania stosunków międzyreligijnych dotyczącego, postanowiono czekać na wniosek rządu, który naczelnik ministerstwa oświaty i wyznań przyrzekł przedstawić na najbliższem posiedzeniu izby deputowanych. W końcu postanowiono ułożyć projekt ustawy mającej oznaczyć stosunek szkoły do kościoła, a to na podstawie wyzwolenia pierwszej, i pracę tę poruczono posłowi Hermannowi.

Po zawieszeniu czynności Rady państwa na czas nieoznaczony, komisye pozostaną czynnemi. aby przysporzyć materyału dla obrad poźniejszych. Komisya konstytucyjna chce korzystać z zawieszenia posiedzeń pełnych, aby wypracować ustawy odpowiednie zasadom przez podkomisyę podanym. Pracę zaś rozłożono między członków komisya w ten sposób, że posłom Ziemiałkowskiemu i Brestlowi przydzielono wypracowanie ustawy zasadniczej o reprezentacyi państwa, Sturmowi ustawę o ogólnych prawach obywateli, Waserowi ustawy o prawach władzy wykonawczej i sędziowskiej, na koniec Kremerowi ustawę o trybunale państwa. Wszystkie przeznaczone ustawy mają przyjść pod obrady komisyi konstytucyjnej w przeciągu miesiąca sierpnia, i będą przedłożone radzie państwa we wrześniu zebrać się mającej.

Korzystając z amnestyi wrócili już do Węgier jenerałowie Klapka, Perczel i Vetter, witani wszędzie z prawdziwą radością. Dzienniki opozycyjne opisują szczegółowo ich zasługi i przyjęcie, którego w kraju doznali. Jenerał honwedów Perczel przyjął kandydaturę na posła sejmowego w powiecie Zala-Egerszeg; a wyborcy miasta Wacowa postanowili ponownie wybrać dnia 1go sierpnia Ludwika Koszuta, a w razie gdyby tenże mandatu przyjąć nie chciał, wybiorą hr. Alexandra Karolego. Nie tak przychylnie zapatrywują się na krótki pobyt Artura Görgeya w Peszcie; dziennik opozycyjny „Hon“ zapytał go się z goryczą, czego jeszcze w Węgrzech szuka, czy nie myśli przypadkiem zwiedzić Aradu i t. p.

Namiestnictwo chorwackie tłumi agitacye panslawistyczne z największą energią; zakazało ono wszelkich uroczystości przy otwarciu akademii południowo-słowiańskiej, udzieliło „Pozorowi“ drugie ostrzeżenie i rozkazało zamknąć czytelnię w Osieku.

Niemcy zatrudnione są wyłącznie przygotowaniami do wyborów, północne wyborami do sejmu północno-niemieckiego, południowe do parlamentu cłowego. Co do ostatnich zachodzi jeszcze ta kwestya, czy ustawa wyborcza prawo obieralności tylko o tyle robi zawisłem od miejsca zamieszkania, że jest dostatecznem, aby kandydat w jednem z państw południowo-niemieckich był osiedlonym.

W Paryżu krążą ciągle jeszcze najsprzeczniejsze wieści o polityce, której rząd trzymać się zamierza. „Epoque“, która niedawno donosiła o utworzeniu dwóch obozów obserwacyjnych, zapowiada teraz rozwiązanie izby i zmianę ministerstwa. Reprezentowane przez Niela stronnictwo wojenne otrzymuje przewagę nad Rouherem i stronnictwem pokojowem. Inne dzienniki jednakże nie tylko zbijają pogłoskę o utworzyć się mających obozach, lecz także upewniają, że Rouher zawsze jeszcze posiada względy Cesarza i ostatnimi czasy znowu się umocnił na swojem stanowisku.

Doniesienia i poznaki, że włoskie stronnictwo ruchu nosi się z planami przeciw Rzymowi, coraz stają się głośniejsze i widoczniejsze od dnia do dnia. Garibaldi, który miał się porozumieć z Mazzinim co do napadu na Rzym znikł nagle i niewiadomo gdzie przebywa. Niektórzy sądzą, że szuka punktu odpowiedniego do uderzenia na państwo kościelne. Wszędzie we Włoszech odbywają się tajemne werbunki i metyngi, które kładą nacisk na konieczność połączenia Rzymu z Włochami. Listy z Rzymu donoszą, że tamże porozlepiano tajemnie odezwę rzymskiej narodowej junty, która ogłasza że komitet narodowy i rewolucyjny zlały się razem i że junta obejmuje naczelne kierownictwo ruchu rewolucyjnego. Proklamacyę tę kończą następujące słowa: „Miejmy stałą wolę a wkrótce 25 milionów braci powitają Rzym jako stolicę Włoch.“ Zadaniem rządu włoskiego jest okazać czy myśli szczerze dotrzymać zobowiązań przyjętych w konwencyi wrześniowej.

Grecki minister spraw zewnętrznych rozesłał następujący okólnik do posłów greckich w Londynie, Paryżu, Petersburgu, Wiedniu i Florencyi. Gdy Serdar-Ekrem Omer Basza powołany został do objęcia komendy nad siłą zbrojną Turków na Kandyi pospieszyłem donieść panu powzięte przez nas wiadomości, że rząd turecki nie będąc w stanie siłą oręża przytłumić powstanie, postanowił jąć się środków mniej trudnych, a jego zdaniem nierównie skuteczniejszych, które jednak prawa wojenne cywilizowanych narodów potępiają. Upewniono nas, że system, którego ma się trzymać Serdar-Ekrem, ma na celu zniszczenie kraju, aby przez głód i pozbawienie wszelkich środków wpływać na powstańców, aby przez wymordowanie żon i dzieci zniweczyć tych, których bagnet turecki pokonać nie mógł. I w rzeczy samej od wystąpienia Serdar-Ekrem na Kandyi pokazuje się, że gwałty i okrucieństwa popełniane przez Turków przewyższają jeszcze plan systematycznego zniszczenia, obmyślany przez rząd. Uwiadamiałem pana zawsze o wszystkich otrzymanych doniesieniach, a pan udzielałeś ich Jego Excel. ministrowi spraw zewnętrznych w . . . . , który niemi był wzruszony. Dzisiaj otrzymuję dokument wydany przez rząd prowizoryczny na Kandyi a wystosowany do konzulów rezydujących w Kanej, który potwierdza to wszystko, o czem panu donosiłem, i kreśli przerażający obraz położenia Kandyi. W obec takiej sytuacyi nie może rząd grecki zachowywać milczenia. Grecki naród ma prawo żądać, aby rząd wydał odezwę do świata cywilizowanego domagającą się położenia tamy tym zbrodniom obrażającym uczucie ludzkości a popełnianym bezkarnie pod okiem Europy. Rząd nie może w tej chwili zapominać o tem, że Grecy Kandyi nie mały wzięli udział w odbudowaniu Grecyi, nie mniejsze jak Grecy Królestwa złożyli ofiary, i że teraz głośno i z własnego popędu objawiają chęć połączenia z królestwem greckiem. To oświadczenie Kandyotów jest dla rządu greckiego nowym powodem do przemówienia do Europy za ich sprawą. Gdy pan ministrowi spraw zewnętrznych w . . . . przeczytasz notę rządu prowizorycznego Kandyi do konzulów, chciej Jego Excel. zapytać, jakich środków zamyślają jąć się mocarstwa związane traktatem z roku 1856, aby zakończyć ów stan, którego pewnie podpisując traktat nie przewidywali. Rząd w trudnem położeniu swojem nie zaniedbując obowiązków względem braci swoich na Kandyi, i nie zrzekając się owego stanowiska na wschodzie, przestrzegał pokoju europejskiego. Mocarstwa nie dopuszczą, aby Turcy, korzystając z tego pokoju przez zniszczenia, pożary, obdzieranie kościołów i mordy stłumili usiłowania narodu, który usiłuje swą wolność odzyskać lojalną wojną i losy swoje chce złączyć z losami braci swoich w Królestwie greckiem. Podpisano Tricoupi.

„Courier des Etats Unis“ donosi, że Juarez był dn. 30. czerwca oczekiwanym w Mexyku i że robiono wielkie przygotowania na jego przyjęcie i do uroczystego wjazdu. Marquez, Gueraga, Vidaurri, O'Haran i kilku innych dowódzców cesarskich mieli wilię poddania się miasta Mexyku umknąć w góry. Jak donosi tenże dziennik, zebrali oni około siebie niedobitków i przygotowują rewolucyę na korzyść Ortegi. Lozada, Montenegro i Alfara z 12.000 wojska ogłosili w północnych okolicach Mexyku oddzielną i niezawisłą rzeczpospolitą. Z Nowego Orleanu donoszą, że w katedrze świętego Ludwika odprawiono żałobne nabożeństwo za nieszczęśliwego Cesarza Maxymiliana. Werbunek do korpusu „mścicieli Maxymiliana trwa ciągle odnosząc szczególnie w Nowym Orleanie i Texas pomyślny skutek.

O usposobieniu Stanów Zjednoczonych względem Mexyku piszą z Nowego Yorku do paryzkiego „Temps“ pod dn. 10go b. m. co następuje: Śmierć Cesarza Maxymiliana i uderzenie Juarystów na parowiec amerykański „Virginia“ celem uprowadzenia Santa Anny, bywają jeszcze ciągłe komentowane i rozbierane przez dzienniki i mowców amerykańskich. Dwaj członkowie izby wybrani z miasta Nowy York, Broaks i Wooks przedłożyli w izbie wniosek domagający się interwencyi Stanów Zjednoczonych w Mexyku. Ich wniosek został uwzględnionym i przesłanym komitetom spraw zewnętrznych. W północnych i południowych okolicach domagają się głośno byli żołnierze związkowej i południowej armii, którzy rozmiłowali się w wojaczce, a do robót w polu i warsztatach nie mogli jeszcze nawyknąć, że należy ruszać na Mexyk. Gdyby kongres odmówił prezydentom potrzebnych środków pieniężnych na ten cel, tedy może się przygotować na to, że potworzą się oddziały ochotnicze, które wpadną do Mexyku. W Saint Louis i w Nowym Orleanie organizują się już takie oddziały i wszystko przemawia za tem. że rząd ich projektom przeciwić się nie będzie.“

W Nowym Yorku krążyły dn. 11. b. m. wieści, jak donosi telegram przysłany do Southampton, że rząd wasyngtoński wysłał fregatę „Susquehannah“ do Mexyku w celu reklamowania Santa Anny i zażądania uniewinnienia od rządu mexykańskiego.

„France“ wierzy w przygotowywanie się w Stanach Zjednoczonych expedycyi do Mexyku, ale utrzymuje, że ma ona dotąd tylko charakter wyprawy korsarskiej.

Kronika.

(W tutejszym szpitalu powszechnym) pozostało z końcem maja b. r. chorych 712. do tych przybyło w czerwcu b. r. 543, ogół leczonych w czerwcu wynosi zatem 1255, z tych wyzdrowiało 415, nieuleczonych wyszło 36, umarło 47. Do dalszej kuracyi z końcem czerwca b. r. pozostało 757 i w tej chwili stan chorych był najwyższy, średni dnia 25. czerwca wynosił 693, a najniższy dnia 5. czerwca 677. Najwięcej obłąkanych było 249, chorych na oczy 117, na słabości wewnętrzne 387. Z tych ostatnich też najwięcej bo 30 umarło. Stosunek wyzdrowienia jest w tym miesącu 35·94%, stosunek śmiertelności 3·74%.

—„Czas“ donosi: D. 27. b.m. przed południem odbyło się w kościele katedralnym na zamku nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. cesarza Maxymiliana. Trumna, przy której czterech oficerów trzymało straż honorową z dobytemi pałaszami, uwieńczona była koroną cesarską. Na nabożeństwie tem znajdowali się wojskowi wszystkich stopni, magistrat i rada miejska, urzędnicy, instytucye tutejsze i cechy z chorągwiami, tudzież znaczna liczba wiernych. Celebrował administrator dyecezyi tutejszej, biskup x. Gałecki.

(Nabożeństwo żałobne) po ś. p. Cesarzu mexykańskim Maxymilianie odprawionem zostało także w Dąbrowie d. 24. b. m. Na nabożeństwie byli obecni wszyscy miejscowi urzędnicy i mnóstwo pobożnych.

(Na wsparcie pogorzelców brodzkich) wpłynęło w drodze składek do c. k. urzędów powiatowych: w Kolbuszowy 26 złr. 55 c., w Skałacie 24 złr. w Śniatynie 5 złr., w Stryju 159 złr. 49 c.

(Zwłoki znalezione.) D. 21. b. m, Dniestr wyrzucił pod Zaleszczykami zwłoki Maryanny Hrecenków z Latacza, która d. 15. b. m. myjąc sobie nogi wpadła do wody i utonęła.

(Pożary.) W Klusowie w pow. sokalskim d. 21. b. m. w nocy spaliło się 6 domów włościańskich szkoda wynosi 700 do 800 złr., przyczyna pożaru nie jest wiadoma. W Buczaczu d. 21. b. m. spalił się młyn dworski, szkoda wynosi 600 złr., przyczyna pożaru także nie jest wiadoma. W Tarnowie na przedmieściu Strusina d. 22. spalił się dom z budynkami gospodarskiemi, szkoda wynosi 1600 złr., ogień miał być podłożony. W Czerchawie w pow. samborskim d. 23. b. m. w nocy spaliły się dwa domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi i 4 sztuk bydła, ogień miał powstać przez nieostrożność. W Żyrawce w pow. lwowskim d. 25. b. m. w nocy spaliła się karczma dworska i 4 domy włościańskie, ogień miał być podłożony.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Cennik

giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 27. lipca.

Efekta: Listy zastawne galic. w w. a. 80, oblig. pierw. kol. gal. Kar. Ludw. II. emisyi 95, dukat ces. 6.8, Napoleondor 10.23 — 10.26¼, pruski bil. kas. 1.88 — 1.88¾, wexle na Paryż 100 frank, 3 mies 50.80. Towary: pszenica 170 ℔ żółta prima płacą 10.25, za parę (pszenica 170 ℔, żyto 160 ℔) na październik 13 złr., jęczmień 140 ℔ na październik płacą 4 złr., żądają 4.40; owies 100 ℔ płacą 2.25, żądają 2.50; groch 180 ℔ biały 6.50. rzepak 150 ℔ na październik żądają 10.75, płacą 10.80; lnianka 150 ℔ na październik 8 złr.

R. **Lwów,** 27. lipca. (Sprawozdanie tygodniowe.) W tygodniu ubiegłym mieliśmy stałą pogodę i upały wielce zbawienne dla dojrzewających zbóż. Termometu wskazywał w cieniu do 25° R. Deszcze nawalne były tylko w Galicyi zachodniej. Żniwa już się rozpoczęły.

W handlu towarowym dowóz wszelkich artykułów był nader ograniczony z powodu przerwanej komunikacyi. Ponieważ furmanki bardzo są drogie a nawet z powodu żniw trudno ich dostać, kupcy mający towary pozamawiane lub w drodze będące polecili zatrzymać je, dopóki kolej Karola Ludwika nie będzie naprawiona. Ma to nastąpić w przyszłym miesiącu. jeżeli pogoda posłuży dn 6. lub 7. sierpnia. Ponieważ w zachodnich obwodach komunikacya nie jest przerwana, spekulanci tamtejsi korzystając z chwili wysełają za granicę znaczniejsze partye niektórych artykułów zwłaszcza jaj, skórek, szczeci, masła i t. d. Właśnie teraz zaprowadzonem zostało ułatwione postępowanie celne za pomocą

awizów dla towarów rosyjskich transportowanych z Nowosielicy na Czerniowce Lwów, Kraków i Granicę, co dla świata handlowego wielce ważnym jest wypadkiem. Co do rosyjskich przesyłek tranzytowych przychodzących do urzędu celnego w Nowosielicy a następnie transportowanych gościńcem do Czerniowiec dla posłania ich koleją, lub w odwrotnym kierunku a zawsze pod konwojem straży celnej ministeryum skarbu zezwoliło na takie ułatwienie, aby na stacyi kolei w Czerniowcach była pobierana opłata za konwój w kwocie 10 c. od cetnara celnego. To odbywa się pod następującemi warunkami: 1) Przesyłki tranzytowe muszą być transportowane w takich wozach, które mogą być należycie zamknięte lub opasane tak, aby z nich nic wyjąć się nie dało. 2) Wozy przed użytkiem muszą być obejrzane przez organa urzędu celnego i urzędownie nacechowane. 3) Transporta będą wyprawiane tylko raz na dzień w godzinie przedpołudniowej stale oznaczonej, w asystencyi konnej straży finansowej, aby mogły przybyć do Czerniowiec lub Nowosielicy przed zachodem słońca. 4) Plomby rosyjskie nie będą naruszane, a austryackie wtedy tylko zostaną położone, gdy rosyjskie będą uszkodzone lub nie dostateczne dla bezpieczeństwa austryackiej opłaty celnej. 5. Cło wchodowe opłaca się według postanowień regulaminu o cłach i monopolach.

Handel zbożowy z powodu przerwanej komunikacyi i dla braku furmanek nie był ożywiony. Ceny nie zmieniły się a stosunki na targowicach zagranicznych nie wywarły żadnego wpływu, ponieważ tylko 1400 korcy wywieziono na kołach a resztę sprzedawano tylko na potrzeby miejscowej konsumcyi. W Tarnowie i Bochni ożywił się wywóz pszenicy, żyta i owsa, ponieważ spekulanci starają się korzystać z stosunków obecnych, które ich uwolniły od konkurencyi współzawodników zamieszkałych w obwodach wschodnich. Z królestwa polskiego nadeszło do Krakowa kilka znaczniejszych partyi zboża. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ℔ po 10 złr. 15 do 50 c. Z królestwa polskiego przywieziono około 3000 korcy i złożono na składach. Jęczmień 142 ℔ dawano po 5 złr. ale nie było kupujących. Żyto 160 ℔ płacono po 0 złr. 20 do 40 c. i przedaż byłaby niewątpliwie ożywioną gdyby przerwana komunikacya z zachodem nie stała na przeszkodzie, kilka partyi zakupiono w miejscu na potrzebę konsumcyi. Owies 100 ℔ płacono po 2 złr. 40 c., wywóz tego artykułu opłaca się a ponieważ za granicą jeszcze przez cały sierpień będzie popyt na owies, spekulanci zakupują znaczne partye i lokują w szpichlerzach.

Wywóz bydła rzeźnego i opasowego z powodu przerwanej komunikacyi jest ciągle bardzo ograniczony. Partye nadesłane tu koleją lwowsko-czerniowiecką lub przypędzono gościńcem, posłano do Mościsk zkąd mają być popędzone gościńcem do Słotwiny. Przez tutejsze rogatki przypędzono w ostatnich 8 dniach 700 sztuk, 500 sztuk dowieziono koleją lwowsko-czerniowiecką.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Paryż, 29. lipca. „France" powtarzając notę „Monitora" zaprzeczającą wieściom o naprężonych stosunkach Francyi do którego z mocarstw, powiada: Zaspokojenie umysłów tylko wtedy będzie zupełne, jeżeli postępowanie gabinetu pruskiego odpowiadać będzie lojalnym zamiarom gabinetu francuzkiego. Francya pragnie pokoju, przyjmuje szczerze stan rzeczy w Niemczech, ale Prusy muszą pozostać w granicach zakreślonych pokojem pragskim. Francya nie będzie Prusom stawiała przeszkód w utworzeniu związku północnego aż po Men, ale nie dopuści nigdy nawet z narażeniem się, ażeby Prusy panowanie swoje w Niemczech rozszerzyły i postępując aż do Landau, a zajmując Badeńskie wywierały wojskową dyktaturę parcie na granicę francuzką.

Ostatnia poczta.

Peszt, 27. lipca. Minister spraw wewnętrznych zawiadomił burmistrza peszteńskiego, że Jego c. k. Mość raczył najłaskawiej przyjąć do wiadomości adres dziękczynny miasta Pesztu za przywrócenie rady gminnej.

Berlin, 27. lipca. „Nordd. Allg. Ztg." powiada, że nie może jeszcze rozbierać treści depeszy francuzkiej, ubolewa jednakże nad tem, że prasa usiłuje ciągle sprawą północnego Szlezwiku niepokoić Europę.

Paryż, 27. lipca. „Monitor wieczorny" pisze: Dzienniki niemieckie upewniają, że do Berlina nadesłana została nota odnosząca się do sprawy Szlezwiku. To rozpowszechnienie zupełnie fałszywej wieści spowodowuje, albo może nawet dąży do tego, aby w opinii publicznej najfałszywsze zrodzić pojęcia o stosunkach pomiędzy obu rządami. Gabinetowi berlińskiemu nie przedłożona została żadna nota ani co do Szlezwiku, ani co do żadnej innej kwestyi.

„Patrie" zaprzecza prawdziwości ogłoszonej analizy rozmowy Moustiera z Nigrą.

Pogłoski o przemowie jenerała Dumont są przesadne; była to po prostu rozmowa żołnierza z żołnierzem przypominająca prawa honoru i wojskowej dyscypliny. Wiadomo jest we Włoszech, że wierność przyjętym na się zobowiązaniom jest cnotą cesarskiej polityki. Niepodobna jest przypuścić, żeby rząd tuileryjski myślał o uwolnieniu się od tychże w obec Włoch. Nie ma tedy powodu do obawiania się aktów interwencyi, któreby się sprzeciwiały dosłownemu brzmieniu konwencyi wrześniowej.

„Etendard" donosi, że hr. Sartiges, dopiero wtedy Rzym opuści, kiedy się uśmierza obawy wywołane zabiegami garibaldczyków.

Wielki książę Konstanty przybył dziś rano do Paryża.

Londyn, 27. lipca. „Morning Post" uważa obawy wojenne za nieuzasadnione i utrzymuje, że w Berlinie toczą się pokojowe układy o kwestyi szleswickiej z współudziałem Francyi i Rosyi.

Florencya, 27. lipca. „Gazette de Florence" donosi: rada ministeryalna postanowiła wezwać posła włoskiego w Paryżu Nigra do Florencyi, dla złożenia rządowi wszystkich objaśnień odnoszących się do misyi jenerała Dumont.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 29. lipca.

Hotel George: PP. Ks. Czartoryski Marc., z Podhajec. — Morawski Konst., z Podhorec. — Münter Herm. z Waniowy.

Hotel Langa: Bredt Teodor, z Tłumacza.

Hotel angielski: Hr. Tarnowski Wład., z Krakowa. — Br. Gostkowski Ant., z Czyżowiec. — Serwatowski Teodor, z Bucniowa. — Rosenberg Joachim, adw., ze Stanisławowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 29. lipca.

PP. Ks. Wiasemsky Piotr, do Czerniowiec. — Br. Choudoir Max., do Rosyi. — Augustynowicz Sew., do Szyptyc. — Komarnicki Piotr, do Strzymilczy. — Rodakowski Max, c. k. pułkownik, do Krakowa. — Soukup Franc., c. k. radca finans., do Czerniowiec. — Medyński Wold., c. r. kapitan, do Kisenewa. — Węgliński Felix, do Krakowa. — Sedlaczek-Grunthal Wojc., c. k. radca sekc., do Wiednia. — Glogier Stan., do Czernilowa rusk. — Czerkawski Józef, do Meryszczowa. — Cikowski Ant., do Złotnik.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 29. lipca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
	'''				
7. god. zrana	323.96	+ 11.3	72.9	zach. mo.	10
2. god. po poł.	324.05	+ 15.6	58.6	„ „	6
10. god. wiecz.	324.00	+ 11.5	84.5	„ sł.	0

W nocy deszcz 10 '''76.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) **„Der verlorene Sohn,"** komedya w 3 aktach, po raz pierwszy. Ostatni występ p. Sonnenthal.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs lwowski.

Dnia 29 lipca

	gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski . . . w. a.	6	—	6	06
Dukat cesarski . . . „	6	4	6	10
Półimperyał zł. rosyjski . . . „	10	30	10	47
Rubel srebrny rosyjski . . . „	1	94	1	99
„ papierowy rosyjski . . . „	1	73	1	75
Talar pruski . . . „	1	87	1	90
Polski kurant i pięciozłotówka . . .	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)	79	42	80	08
„ „ m. k. z. 100 zł. (bez kuponów)	83	40	84	09
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)	66	92	67	67
Pożyczka narodowa . . . (bez kuponów)	67	17	68	08
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	216	67	219	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej . . .	172	67	17[illegible]	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 25 lipca

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5% . . .	68 30	68 60
od kwiet. do października po 5% . . .	68 30	68 60
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5% . . .	76 —	77 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5% . . .	81 25	81 75
Metaliki po 5% . . .	58 25	58 50
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy . . .	141 —	141 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów . . .	140 —	1[illegible]1.—
Przez. do wyl. z r. 1854 . . .	75.25	75.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł. . . .	88 50	88 70
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł. . . .	91 50	92 —
Pożyczka z r. 1864 (z pienia) po 100 złr. . . .	77 10	77 30
Renty Como po 42 lir. aust. . . .	17.25	17.75

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi . . .	89.—	90 —
Czech . . .	89.50	90 —
Węgier . . .	68 —	68 75
Galicyi . . .	66 75	67 25
Siedmiogrodu . . .	64.75	65 25
Bukowiny . . .	65 50	66 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7% . . .	99.25	100 —

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego . . .	702.—	704.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a. . . .	183 40	183.60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł. . . .	615.—	618.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30% . . .	105.75	106 25
Półn. kol. po 1000 zł. m. k. . . .	1685.—	1690.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	231.80	232.—
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	188 —	189 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw. . . .	138 25	138 75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw. . . .	217 50	218 —
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) . . .	173 —	173.50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . .	483 —	485.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% . . .	94 30	94 50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4% . . .	80.—	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½% . . .	89.75	90.—
detto (renta) po 6% . . .	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr. . . .	107.—	108.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 zł. m. k. . . .	95.25	95.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a. . . .	91.25	91.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł. . . .	99 —	100 —

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. . . .	125.40	125 60
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. . . .	86.—	87.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k. . . .	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a. . . .	54.—	55.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. . . .	23 —	24.—
Esterhazego po 40 zł. m. k. . . .	90.—	93.—
Salma „ 40 „ „ . . .	29.—	29.50
Palfiego „ 40 „ „ . . .	25.—	25.50
Clarego „ 40 „ „ . . .	26.50	27.—
St. Genois „ 40 „ „ . . .	22.50	23.50
Windischgrätza 20 „ „ . . .	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „ . . .	18.50	19.50
Keglevicha „ 10 „ „ . . .	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa . . .	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol . . .	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n. . . .	106 —	106 25
Berlin za 100 tal. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n. . . .	106.25	106 50
Hamburg za 100 M. B. . . .	94.—	94.—
Londyn za 10 ft. szt. . . .	127.—	127.25
Paryż za 100 fr. . . .	50.50	50.60

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men. . . .	6.96	6.07
detto pełnej wagi . . .	6.06	6.07
Korona . . .	—.—	—.—
20frankówka . . .	10.13½	10.14½
Rosyjski imperyał . . .	10.35	10.40
Talar związkowy . . .	1.87	1.87½
Srebro . . .	124.50	125 —
Kurs korony w c. k. kasach . . .	16 zł. 97½ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 29. lipca.

	złr.	kr.
5% Metaliki . . .	57	30
„ z procentami z maja i listopada . . .	—	—
5% pożyczka narodowa . . .	67	65
Losy z 1860 roku . . .	87	70
Akcye banku wiedeńskiego . . .	702	—
„ „ kredytowego . . .	181	10
Londyn, 10 funtów szterlingów . . .	127	50
Srebro . . .	124	75
„ towarem . . .	—	—
Dukat pojedyńczy . . .	6	07

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1513) **Edict.** (1)

Nr. 2266. Vom k. k. Bezirksgerichte Biała wird bekannt gegeben, es habe Anna Dyczek 2ter Ehe Dobija wider Josef Joneczko wegen Zahlung der Summe pr. 42 fl. öst. Währ. s. N. G. unterm 2ten Mai 1867 Zahl 2266 eine Klage überreicht, worüber der Termin zur summarischen Verhandlung dieser Rechtssache auf den 16. August 1867 um 9 Uhr Vormittags festgesetzt wurde.

Da der Wohnort des belangten Josef Joneczko unbekannt ist, so wird für denselben auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator der Herr Advocat Dr. Eisenberg bestellt und der Belangte aufgefordert, diesem im Falle er selbst zur Tagsatzung nicht erscheinen sollte oder einem anderen zu bestellenden Rechtsfreunde seine Behelfe mitzutheilen.

Biała, am 3. Mai 1867.

(1448) **E d y k t.** (3)

Nr. 5210. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu wiadomo czyni, iż na wezwanie c. k. sądu krajowego we Lwowie ddo. 30. marca 1867 L. 13458 celem ściągnienia sumy 2342 złr. 34 c. w. a. z pn. na rzecz galic. Towarzystwa kredytowego przeprowadzoną zostanie publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Matyaszowa wola, wedle dom 233 p. 424 n. 12 haer. do p. Felixy z Żurakowskich Ball należacych, położonych w dawnym obwodzie Sanockim a powiecie Baligrodzkim, w dwóch terminach a to na 26. sierpnia 1867 i na 30. września 1867 każdego razu o godzinie 10. przed południem w tym samym sądzie z tą uwagą, iż na obydwóch terminach dobra rzeczone tylko zwyż lub przynajmniej za cenę szacunkową sprzedane być mogą, zaś gdyby to nie nastąpiło do zasłuchania wszystkich wierzycieli na warunki ulżające w myśl §. 148 g. p. s. termin na 30. września 1867 o godzinie 4. po południu wyznaczony zostaje, na którym niestający wierzyciele większości głosów stających doliczeni będą.

Cenę wywołania stanowi wartość tych dóbr przyjęta w kwocie 5100 złr.

Kupiciele obowiązani są przed licytacyą wadium w kwocie 510 złr. do rąk komisyi złożyć.

Bliższe warunki licytacyi przejrzeć można w registraturze. O tej licytacyi zawiadamia sąd wierzycieli, których pobyt nie jest wiadomy, a to: Herscha Wolfa Tuch, Chaima Rappaport, Herscha Wolfa Dym, dalej onych, którzy po 23. grudniu 1866 do tabuli wejdą, lub którym rezolucya przed terminem licytacyi lub wcale doręczoną nie bedzie do rąk kuratora niniejszem także dla wszystkich innych czynności w tej sprawie egzekucyjnej ustanowionego p. adw. Dra. Chamaides z substytucyą p. adw. Dra. Dworskiego i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 19. czerwca 1867.

(1469) **E d i c t.** (3

Nro. 8854. Vom Tarnopoler k. k. Kreis- als Wechselgerichte wird dem Stanislaus Paygert mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben die Direction der Krakauer gemeinschaftlichen Feuerversicherungs-Gesellschaft mit Gesuch vom 13. Juli 1867 z. Z. 8854 um Erlassung der Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 175 fl. 53 kr. öst. W. gebeten, worüber am 17. Juli 1867 der Zahlungsauftrag erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort des belangten Stanislaus Paygert unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Żywicki mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Koźmiński als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Wechselordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Tarnopol, am 17. Juli 1867.

(1476) **E d y k t.** (3)

Nr. 6712. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem pana Leona Grodzickiego jako z miejsca pobytu niewiadomego, iż w sprawie ekzekucyjnej Freidy Chil przeciw niemu o zapłacenie sumy wekslowej 1904 zł. w. a. z p. n. celem przeprowadzenia egzekucyi uchwałą z dnia 7go lutego 1867 do l. 1259 i z dnia 7. marca 1867 do l. 2711 dozwolonej, panu Leonowi Grodzickiemu kuratora z urzędu w osobie p. adwokata krajowego Dra. Zezulki z substytucyą p. adwokata krajowego Dra. Wajgerta ustanawia się, temuż powyższe uchwały doręczają się, z tym dołożeniem, iż i wszelkie w tej sprawie zapaść mające uchwały doręczone będą.

Przemyśl, dnia 21. czerwca 1867.

(1473) **Kundmachung.** (3)

Nro. 4804. Vom k. k. stadt. del. Bezirksgerichte in Rzeszów werden über Ansuchen des Lazar Edelstein aus Sędziszow nach Einvernehmung der k. k. Finanzprocuratur in Krakau Namens des hohen Militärärars, alle diejenigen, welche den von der Rzeszower k. k. Militär-Verpflegs-Verwaltung am 10ten Juni 1866 ausgestellten, von dem Verpflegsverwalter Tilzer und dem k. k. Hauptmann Bernhard auf den Namen des Bittstellers Lazar Edelstein über den Erlag der Caution pr. 690 fl. öst. W. in nachstehenden Werthpapieren, und zwar:

a) in einer verlosbaren Staatsschuldverschreibung vom Jahre 1854, pr. 250 fl., Nr. 1217 sammt 40 St. Coupons;

b) in einer verlosbaren Obligation vom Jahre 1864, pr. 50 fl., Nr. 98;

c) in 2 Stück Grundentlastungs-Obligationen des Lemberger Gebietes, Nr. 11566 u. 13355, à 100 fl., jede mit 16 Coupons;

d) 1 Stück Nationalanlehens-Obligation vom Jahre 1854, Nr. 70523 sammt 10 Stück Coupons und 1 Talon;

e) 1 Stück Nationalanlehens-Obligation vom Jahre 1854, pr. 50 fl., Nr. 128684 sammt 9 Coupons und 1 Talon, und

f) 2 Stück Nationalanlehens-Obligationen à 20 fl., Nr. 14022 und 38944, erstere mit 10 Coupons und 1 Talon, letztere mit 9 Coupons und 1 Talon gefertigten Depositenscheine

haben dürften, auf eine Frist von binnen einem Jahre von der letzten Einschaltung dieses Edictes vorgeladen und ihnen aufgetragen, daß sie diesen Depositenschein binnen dieser Frist so gewiß vorbringen sollen, sonst wird derselbe für nichtig gehalten und werden die Aussteller den Besitzern Rede und Antwort zu geben nicht mehr verbunden sein.

Rzeszow. am 2. Juli 1867.

(1470) **E d y k t.** (3)

Nro. 7136. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Chmielowa w obwodzie Czortkowskim położonych. p. Rudolfa Kuczyńskiego własnych, na rzecz galicyjskiego Towarzystwa kredytowego w celu zaspokojenia kapitału z dnia 31. grudnia 1863 w sumie 3490 zł. 90½ c. w. a. należącego, wraz z prowizyą 4% od tegoż dnia liczyć się mającą, tudzież prowizyą zwłoki po 4% i nadzwyczajnym dodatkiem 2% w myśl §. 65 statutów galic. Towarzystwa kredytowego i zobowiązań dłużnika. skryptem p. Stanisława barona Heidl z dnia 6. czerwca 1843, objętych uchwałą dyrekcyi tegoż towarzystwa z dnia 17. sierpnia 1866 l. 2671 postanowionym od pojedyńczych przypadłych rat w półrocznych równych kwotach 125 złr. m. k. czyli 131 zł. 25 c. w. a. od dnia 1. stycznia 1864 zalegających, za każdą pojedyńczą zapadłą ratę od dnia przypadłości aż do dnia uiszczenia liczyć się mającą, nakonicc kosztów egzekucyi w kwocie 22 zł. 36 c. w. a. — uchwałą c. k. sądu krajowego Lwowskiego z dnia 11. maja 1867 l. 26454 dozwolona, w trzech terminach, a to: 27. września, 18. października i 22go listopada 1867, każdą razą o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami przedsięwzięta będzie:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr, przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 11.955 złr. m. k. czyli 12.552 zł. 75 c. w. a.

W pierwszym terminie i w drugim terminie dobra te niżej ceny wywołania. w trzecim zaś niżej sumy na zaspokojenie wierzytelności galicyjskiego Towarzystwa kredytowego wystarczającej nie będą sprzedane.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłaczeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 1255 zł. 27½ c. w. a. bądź w gotowiźnie. bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych, wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież wyciąg z ksiąg tabularnych można w registraturze tutejszosądowej przejrzeć lub też odpisy z tychże powziąść.

O licytacyi tej uwiadamia się strony spór wiodące i wiadomych wierzycieli hypotecznych na ręce własne, z miejsca pobytu zaś niewiadomych Kamilę Kuczyńska, Eisika Gross, Sarę Grosser i Markusza Meller tudzież wszystkich tych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 17. grudnia 1866 do tabuli weszli. lub którymby uchwała niniejsza wcale albo wcześnie doręczoną być nie mogła, na ręce kuratora p. adwokata Dra. Żywickiego, który się tymże oraz jako takowy z substytucyą p. adwokata Dra. Blumenfelda ustanawia, tudzież edyktem niniejszym.

Tarnopol, dnia 19. czerwca 1867.

(1468) **E d i k t.** (3)

Nr. 9128. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider die Wechselschuldnerin Fr. Ludwika Siemiginowska der Gläubiger Samuel Beigel hiergerichts unterm 11. Juli 1867 z. Z. 7358 ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage über die Wechselsumme pr. 400 fl. öst. Währ. aus dem Wechsel ddto. Tarnopol den 21. April 1864 angebracht, und um richterliche Hilfe gebeten, worüber mit Beschluß vom 12. Juli 1867 Z. 7358 die Zahlungsauflage bewilligt wurde.

Da der gegenwärtige Aufenthaltsort der Belangten Fr. Ludwika Siemiginowska nicht bekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Advocaten Herrn Dr. Weisstein mit Substituirung des Herrn Advocaten Dr. Schmidt als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden und welchem die Zahlungsauflage behändigt wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Tarnopol, am 20. Juli 1867.

(1472) **E d y k t.** (3)

Nr. 2554. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia, iż w skutek pozwu Elki Orbach przeciw Hirschowi Brandstetter z Tarnowa o zapłacenie sumy wekslowej 1800 zł. w. a. z przynależytościami nakaz zapłaty w dniu 2go listopada 1866 do l. 6802 wydanym został.

Ponieważ pozwany miejsce pobytu opuścił, a pobyt obecny jego wiadomym nie jest, więc ustanawia się w skutek dalszego podania Elki Orbach z dnia 21. grudnia 1866 do l. 7894 dla z miejsca pobytu niewiadomego pozwanego kuratorem pana adwokata Dra. Reinera a zastępcą kuratora pana adwokata Dra. Rybickiego i doręcza się powyższy nakaz płatniczy kuratorowi.

O tem zawiadamia się Hirscha Brandstetter z poleceniem, ażeby środki obronne ustanowionemu kuratorowi lub innemu przez niego wybranemu rzecznikowi udzielił, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego wynikłe samemu sobie przypisaćby musiał.

Rzeszów. dnia 23. maja 1867.

(1471) **E d y k t.** (3)

Nr. 2030. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia, iż Elka Orbach z Rudnika przeciw Hirschowi i Maryi Brandstetter z Tarnowa pozew w dn. 31. października 1866 do l. 6801 o zapłacenie sumy wekslowej 600 zł. w. a. z przynależytościami wytoczyła, w skutek którego pozwu nakaz zapłaty 2. listopada 1866 wydanym został.

Gdy pozwani w tym czasie miejsce pobytu swego zmienili, ustanowiono w skutek podania powódki z d. 21. listopada 1866 do liczby 7266 dla nieobecnych i z miejsca pobytu niewiadomych pozwanych kuratorem p. adwokata Dra. Rainera, zaś zastępcą kuratora p. adwokata Dra. Rybickiego i doręczono nakaz zapłaty kuratorowi, który pozwanych w tym sporze zastępuje.

O tem zawiadamiają się Hersch i Marya Brandstetter z tem poleceniem, iżby sami lub przez kuratora lub innego zastępcę środki obronne do sądu wnieśli, i miejsce pobytu swego wskazali.

Rzeszów duia 23. maja 1867.

(1485) **E d y k t.** (3)

Nr. 10718. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pana Adama Stattlera, że przeciw niemu p. Hugo Artl na d. 19. czerwca 1867 l. 10718 wniósł podanie tabularne, w załatwieniu tegoż dozwolona została prenotacya sumy wekslowej 23 zł. w. a. w stanie biernym realności l. 29. D. VI. (Nr. 298 G. VIII.)

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak równie na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata p. Dra. Rosenblatta kuratorem ad actum nieobecnego ustanowił, z którym sprawa według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzoną będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu krajowego.

Kraków, dnia 25. czerwca 1867.

(1479) **E d i k t.** (3)

Nr. 2254. Vom k. k. Czortkower Bezirksgerichte wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Hereinbringung der durch Malke Rosenzweig gegen Jędrzej Kunicki ersiegten Wechselsumme von 26 fl. 50 kr. ö. W. sammt 6% vom 6. Dez. 1861 laufenden Zinsen, der Gerichtskosten 4 fl. 89 kr., Executionskosten 1 fl. 95 kr, 3 fl. 94 kr., 5 fl. 29 kr., 8 fl. 26 kr. öst. Währ. die in Wygnanka sub Conscr. Nr. 309 gelegene Bauernwirthschaft sammt dazu gehörigen Acker, Wiesen und Garten im Schätzungswerthe von 152 fl. öst. Währ. im Termine des 21. August 1867, 23. September 1867 und 23. October 1867, jedesmal um 11 Uhr Vormittags öffentlich im Executionswege an den Meistbiethenden veräußert werden wird.

Am 1ten und 2ten Termine wird obige Bauernwirthschaft nicht unter dem Schätzungswerthe, am 3ten Termine auch unter dem Schätzungswerthe veräußert.

Das Protokoll der pfandbaren Beschreibung, Schätzungsact, und die Licitationsbedingnisse können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Czortków, am 9. Juli 1867.

(1456) **E d y k t.** (3)

Nr. 1548. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje do powszechnej wiadomości, że uchwałą c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 3. czerwca 1867 l. 9502 Elżbieta Solarzowa z Woli batorskiej za obłąkaną na zmysłach uznaną została i jej kuratorem Jan Solarz z Woli batorskiej nadanym został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Niepołomice, dnia 30. czerwca 1867.

(1482) **Edykt.** (1)

Nr. 7486. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do powszechnej wiadomości, że po przeprowadzonym pierwszym i drugim stopniu egzekucyi na zaspokojenie prawomocnym nakazem płacenia z dnia 18. maja 1863 l. 3905 wygranej wierzytelności 7350 złr. w. a. z 5% odsetkami od dnia 1. lutego 1860 bieżącemi i kosztów w 4 kwotach 17 złr. 23 c., 9 złr. 66 c. i 8 złr. 12 c. w. a. dawniej a obecnie w kwocie 34 złr. 34 c. w. a. przyznanych, przymusowa sprzedaż ¾ części dóbr Rydoduby obwodu Czortkowskiego, dawniej p. Jana Ignacego 2 im. Zarudzkiego, a obecnie p. Kalixta Ochockiego własnych, w drodze publicznej licytacyi na rzecz p. Franciszka Brzedowskiego w dwóch 19. września i 17. października 1867, każdą razą o godzinie 9tej przed południem odbyć się mających terminach, pod następującemi warunkami rozpisuje:

1. Za cenę wywołania stanowi się sądownie wykazana wartość szacunkowa 42.837 złr. 72½ c. w. a., niżej której w dwóch tych terminach wspomnione części sprzedane nie będą.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest dziesiątą część szacunku w okrągłej sumie 4300 złr. w. a. jako zakład do rąk komisyi w gotówce, lub w publicznych papierach według ostatniego kursu Gazety Lwowskiej złożyć.

3. Najwięcej ofiarujący jest obowiązany połowę ceny kupna, w którą zakład się wliczy, w przeciągu dni 30 od doręczenia mu uchwały sądowej, akt licytacyjny do wiadomości przyjmującej, rachując — w gotówce do tutejszego depozytu sądowego złożyć, drugą zaś połowę ceny kupna z obowiązkiem płacenia 5% odsetek od dnia wprowadzenia go w fizyczne posiadanie kupionych części dóbr Rydoduby, rachując w półrocznych z dołu płacić się mających ratach w tymże samym czasie na nabytych częściach zabezpieczyć, a w 30 dniach po wydanej i w prawną moc wrosłej tabeli płatniczej do składu sądowego złożyć, lub temu wierzycielowi zapłacić, któremu sąd wypłatę przykaże.

Gdyż w razie przeciwnym utraca wadyum, a nabyte przezeń ¾ części dóbr Rydodub na jego koszt i niebezpieczeństwo w jednym terminie i niżej ceny szacunkowej — na żądanie któregokolwiek z wierzycieli sprzedane będą.

4. Gdyby powyższe ¾ części dóbr Rydoduby w dwóch powyż wyznaczonych terminach wyżej ceny szacunkowej, lub przynajmniej za cenę szacunkową sprzedane nie były, w takim wypadku wyznacza się do ułożenia warunków sprzedaż ułatwiających termin na dzień 17. października 1867 godz. 3cią po południu, a na wyznaczyć mającym się trzecim terminie będą części te dóbr Rydodub i niżej ceny szacunkowej sprzedane.

5. Akt oszacowania, wykaz opłacanych rocznie podatków, inwentarz pól i budynków, jako też wyciąg tabularny można w tutejszej registraturze sądowej, albo w czasie odbywającej się licytacyi przy komisyi przejrzeć.

O rozpisanej licytacyi zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli, a to: Teresę z Białeckich Witwickę, Dawida Horowitz, Rubina Golde, a właściwie Godel Wolfa Sufrin, Sehewe Rozenzweig, Freude Kaufmann, Becle Jäger Leiba Wieser, jako też tych wierzycieli, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, t. j. po dniu 8. maja 1867 do tabuli weszli, lub którymby z jakiegokolwiek powodu uchwała licytacyę rozpisująca doręczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. adwokata Dr. Weissteina z substytucyą p. adwokata Dr. Schmidta ustanowionego i przez edykt.

Tarnopol, dnia 8. lipca 1867.

(1530) **Kundmachung.** (1)

Nr. 2478. Zwischen der k. k. Postanstalt und der Impressa generale delle Diligenze e Messaggerie in Mailand ist ein Uebereinkommen getroffen worden, in Folge dessen vom 1. August l. J. an Fahrpostsendungen aus Oesterreich und dem Auslande nach den in dem unten folgenden Verzeichniße aufgeführten Orten Italiens und des Kirchenstaates und umgekehrt versendet werden können.

Aus diesem Anlasse wird Folgendes zur öffentlichen Kenntniß gebracht:

1. Vom 1. August l. J. angefangen können Fahrpostsendungen nach Italien und dem Kirchenstaate entweder unfrankirt, oder bis Cormons oder Roveredo frankirt aufgenommen werden.

Sobald die Tarifen der genannten Messagerie-Unternehmung festgestellt sein werden, werden die Fahrpostsendungen entweder unfrankirt, oder bis zum Bestimmungsorte frankirt angenommen werden.

2. Rücksichtlich der äußeren Beschaffenheit der Fahrpostsendungen aus Oesterreich nach Italien und dem Kirchenstaate, sind die bezüglich des inneren Fahrpostverkehrs geltenden Bestimmungen maßgebend.

3. Den Frachtsendungen nach Italien muß ein in deutscher und italienischer, oder in deutscher und französischer Sprache abgefaßter Frachtbrief beigegeben werden, und es müssen dieselben außerdem von zwei Zolldeklarationen begleitet sein, deren eine in deutscher, die andere aber in italienischer und französischer Sprache abgefaßt sein muß.

4. Fahrpostsendungen nach Italien und dem Kirchenstaate dürfen keine Briefe enthalten.

5. Sendungen nach den italienischen Hafenorten Venedig, Ravenna, Ancona und Brindisi können auch ferner auf dem Seewege über Triest versendet werden, und es wird für Sendungen nach diesen Orten, wenn nicht der Aufgeber auf dem Frachtbriefe einen anderen Beförderungsweg angegeben hat, stets der Seeweg als der wohlfeilere gewählt werden.

Auch Sendungen nach den in dem unten folgenden Verzeichnisse nicht enthaltenen Orten Italiens, können fortan auf dem Seewege über Triest befördert werden.

6. Sendungen, welche einem zollämtlichen Verfahren unterliegen, sind behufs der Zollamtshandlung je nach ihrer Instradirung an eines der Hauptzollämter in Görz, Roveredo oder Triest anzuweisen.

7. Für Verluste, Abgänge oder Beschädigungen, welche sich nach Uebergabe der Sendungen an die italienische Transport-Unternehmung ereignen, wird den Versendern nur insoweit Ersatz geleistet, als die Verluste, Abgänge oder Beschädigungen durch ein Verschulden oder Versehen der Bediensteten der erwähnten Transport-Unternehmung veranlaßt worden sind.

Lemberg, am 24. Juli 1867.

Verzeichniß

aller Ortschaften in Italien, nach welchen Fahrpost-Sendungen zur Beförderung angenommen werden können.

Acqui,	Novi,
Alessandria,	Nunzialella,
Ancona,	Ortona,
Arezzo,	Padua,
Arona,	Parma,
Arquà,	Pavia,
Asti,	Pesaro,
Bari,	Pescantina,
Barletta,	Pescara,
Battaglia,	Pescia,
Bergamo,	Peschiera,
Biella,	Piacenza,
Bologna,	Pinerolo,
Brescia,	Pisa,
Brindisi,	Pistoja,
Busto Arsizio,	Polesella,
Camerlata,	Pontedecimo,
Carrara,	Pontedera,
Casale,	Pontelagoscuro,
Casarsa,	Puntesiere,
Castel Bolognese,	Pordenone,
Castelfranco (di Bologna),	Poretta,
Chivasto,	Prato,
Civitavechia,	Ravenna,
Codogno,	Reggio (d'Emilia),
Como	Rimini,
Conegliano,	Rom,
Crema,	Rovigo,
Cremona,	Sacile,
Cuneo,	Saluzzo,
Desenzano,	Santia,
Empoli,	Salina,
Este S. Elena,	S. Benedetto,
Faenza,	S. Bonifacio,
Fano,	S. Maria Maddalena,
Ferrara,	Sesto Calende,
Florenz,	S. Severo,
Foggia,	S. Pier d'Arena,
Forlì,	S. Pietro in Casale,
Gallarate,	Sinigaglia,
Genua,	Spezia,
Imola,	Susa,
Jorea,	Tavernelle,
Lecce,	Termoli,
Lecco,	Turin,
Livorno,	Torneberetti,
Lodi,	Tortuna,
Lonato,	Trani,
Lonigo,	Treviglio,
Lucca,	Treviso,
Lugo,	Udine,
Mantua,	Valenza,
Massa,	Varese,
Mestre,	Vasto,
Mailand,	Venedig,
Modena,	Vercelli,
Monselice,	Vergato,
Montebello (Veronese),	Verona,
Montecatini,	Viareggio,
Montevarchi,	Vicenza,
Monza,	Vigerano,
Neapel,	Villafranca,
Novachio,	Voghera,
Novara,	Voltri.

(1526) **Edykt.** (1)

Nr. 3394. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszem z życia i pobytu niewiadomą p. Barbarę Sokulską, tudzież tejże możliwych z imienia, życia i pobytu nieznanych sukcesorów, iż w tutejszym c. k. sądzie pod dniem 11. czerwca 1867 do l. 3394 przeciw nim sukcesorowie Julii Br. Gostkowskiej, mianowicie: pp. Roman, Mieczysław, Zygmunt i Władysław Gostkowscy, Sydonia z Gostkowskich Gerzabkowa, Bronisława z Gostkowskich Potocka, Julia Gostkowska, tudzież p. Bazyli Br. Gostkowski i p. Anastazy Maslewski pozew o extabulowanie sumy 4000 złp. z dóbr Męciny dolnej i przyległości wytoczyli, że do ustnej rozprawy na dzień 4. września 1867 o godzinie 10tej zrana termin wyznaczono, i że dla p. Barbary Sokulskiej i jej możliwych sukcesorów kuratorem p. adwokata Dr. Zajkowskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Bersona ustanowiono.

O czem się niewiadomą z życia i pobytu p. Barbarę Sokulską, tudzież jej możliwych sukcesorów z tem zawiadamia, ażeby swemu kuratorowi informacyę udzielili, lub innego zastępcę postanowili.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, 1. lipca 1867.

(1531) **Edykt.** (1)

Nr. 1360. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce Marcinowi Sowińskiemu i Walentemu Wojtysko niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż małżonkowie Antoni i Antonina Surowkowie w tutejszym c. k. sądzie prosbę podali, ażeby za właścicieli kupionych od Marcina Sowińskiego $^{6}/_{12}$ części, a od Walentego Wojtysko $^{1}/_{12}$ części realności w Wieliczce pod Nr. 103-132 leżącej zaintabulowani zostali. Ponieważ zaś sądowi miejsce zamieszkania Marcina Sowińskiego i Walentego Wojtysko niewiadome jest, i jeżeli ci już może nie żyją, także ich spadkobiercy z imienia, nazwiska i miejca pobytu niewiadomi są, przeto c. k. sąd w celu zawiadomienia ich o dozwolonej powyżej wzmiankowanej intabulacyi, ustanawia im z urzędu za kuratora p. Ludwika Łapińskiego, i temu uchwałę sądową proszonej intabulacyi dozwalającą wręcza, i o tem ich niniejszym edyktem w tym celu zawiadamia, ażeby stosownie do ustawy sądowej praw swych, jakie im przysłużają, przestrzegać i bronić mogli.

C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka, dnia 15. lipca 1867.

(1512) **Edykt.** (1)

Nr. 11217. C. k. sąd krajowy krakowski niniejszem wiadomem czyni, iż na żądanie p. Ambrozego Grabowskiego w drodze egzekucyi wyroku c. k. sądu krajowego krakowskiego z dnia 12. czerwca 1865 l. 10536 przedsięwziętą będzie celem zaspokojenia należytości p. Ambrozemu Grabowskiemu przeciw p. Adamowi Stattlerowi przyznanej, mianowicie sumy 18000 złotp. z procentem po 5proc. od dnia 25. lipca 1864 i kosztami w ilości 12 zł. 31 kr., 17 zł. 60 kr. i 23 zł. 63 kr. w. a. publiczna sprzedaż realności pod liczbą 298 Gm. VIII. (29 Dz. VI. w Krakowie położonej, a to w dwóch terminach, mianowicie: dnia 29. sierpnia 1867 i 19. września 1867 każdym razem o godzinie 10. przed południem w c. k. sądzie krajowym krakowskim pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się sumę szacunkową 18683 zł. 85 kr. w. a. i realność powyższa tylko przy rzeczonych dwóch terminach za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedaną będzie.

2. Chęć kupna mający złoży jako wadyum przy licytacyi kwotę 1870 zł. w. a. do rąk komisyi sądowej w gotówce lub w obligacyach państwa, albo w listach zastawnych kredytowego towarzystwa galicyjskiego, wraz z kuponami, a to według ostatniego ich kursu na giełdzie wiedeńskiej, jaki w Gazecie krakowskiej „Czas" pod rubryką „pieniądze" notowanym będzie. Złożone wadyum kupiciela zatrzymanem, innym zaś licytantom wrócone będzie.

Reszta warunków licytacyi w registraturze sądowej przejrzaną być może.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadomienie otrzymuje dłużnik i wierzyciele hypoteczni z miejsca pobytu wiadomi do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomi, jako to: Tomasz Obrębski, sukcesorowie Kinastów, Wilhelmina Hübner, Samuel Berman, tudzież ci, którzy po dniu 22. czerwca 1867 do hypoteki weszli, lub którymby rezolucya obecna z jakiegobądź powodu przed terminem licytacyi doręczoną być nie mogła, przez edykta i do rąk niniejszem ustanowionego kuratora p. adwokata Dra. Balko, któremu za zastępcę p. adwokat krajowy Dr. Zucker dodanym zostaje.

Kraków, dnia 15. lipca 1867.

(1502) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nr. 1193. Bei dem k. k. Bezirksgerichte zu Rawa ist eine Bezirksrichterstelle mit einem Jahresgehalte von 1260 fl. öst. W. eventuell mit 1155 fl. und 1050 fl. öst. W. erledigt.

Bewerber um diese Stelle haben ihre nach der in den §§. 16, 19 und 22 des Allerh. Patentes vom 3. Mai 1853 Nr. 81 R. G. Bl. enthaltenen Bestimmungen verfaßten Gesuche binnen 4 Wochen von der 3ten Einschaltung in die Lemberger Zeitung gerechnet, beim Präsidium des Lemberger k. k. Landesgerichtes einzubringen.

Vom Präsidium des k. k. Landesgerichtes.

Lemberg, am 24. Juli 1867.

(1508) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nr. 597. Vom Rzeszower k. k. Kreisgerichts-Präsidium wird zur Besetzung der bei diesem k. k. Kreisgerichte in Erledigung gekommenen Stelle eines Kreisgerichtsrathes mit dem Gehalte jährlicher 1260 fl. öst. Währ. der Concurs ausgeschrieben.

Bewerber um diese Stelle haben ihre nach Vorschrift des kaiserl. Patentes vom 3. Mai 1853 Nr. 81 R. G. Bl. eingerichteten Gesuche binnen 4 Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Kundmachung in das Amtsblatt der Wiener Zeitung bei dem obbezeichneten Kreisgerichts-Präsidium zu überreichen, und die Bewerber aus dem Disponiblitätsstande überdies die Nachweisung zu liefern, in welcher Eigenschaft, mit welchen Bezügen und von welchem Zeitpuncte an sie in Disponiblität getreten sind, nnd bei welcher Casse sie ihre diesfälligen Genuße beziehen.

Rzeszów, am 22. Juli 1867.

(1497) **Edict.** (2)

Nr. 10484. Von Seite des k. k. Krakauer Landesgerichtes wird hiemit bekannt gemacht, daß anläßlich eines durch Leo Feintuch wider die Cocursmasse des Emanuel Spitzer und wider Karl Spitzer unterm 14. Juni 1867 Z. 10484 anher überreichten Gesuches um Bewilligung der öffentlichen Versteigerung des in seinem Gewahrsam befindlichen Commissionsgutes, d. i. der Eisenmöbel der Brüder Spitzer zur Befriedigung seiner Forderung pr. 372 fl. 31 kr. öst. W. s. N. G. für den dem Wohnorte nach unbekannten Carl Spitzer Hr. Dr. Koczyński mit Substituirung des Hrn. Dr. Rydzowski zum Curator bestellt wurde.

Krakau, am 10. Juli 1867.

(1490) **Edykt.** (2)

Nro. 7820. C. k. sąd obwodowy Tarnowski ogłasza publicznie, iż celem zaspokojenia wierzytelności p. Franciszka Xaw. Zassowskiego w kwocie 5000 złr. m. k. czyli 5250 zł. w. a. z procentem po 6% od dnia 1. kwietnia 1858 bieżącym, kosztami w kwotach 3 złr. 30 kr. i 11 złr. m. k., — 134 zł. 13 c., 59 zł. 48 c. 103 zł. 66 c., 6 zł. 98 c., 16 zł. 20 c., 24 zł. 10 c. w. a. już przyznanemi, tudzież kosztami w protokóle powyższym likwidowanemi, które się w ilości 29 zł. 2 c. w. a. obecnie przyznaje, — przymusową sprzedaż $^1/_5$ części dóbr Gorzejowa górna i średnia, p. Bolesława Goławskiego i p. Klementyny z Goławskich Kozieradzkiej własnością będącej dozwala, która dnia 3. września 1867 o godzinie 10tej z rana w tutejszym sądzie pod następującemi odbędzie się warunkami:

1. Rzeczona $^1/_5$ część dóbr Gorzejowa górna i średnia sprzedaną zostanie na powyższym terminie i niżej ceny szacunkowej, w kwocie 5685 zł. $50^2/_5$ c. sądownie wypośrodkowanej, a to za cenę, jaką kto ofiaruje.

2. Ta $^1/_5$ część sprzedaje się ryczałtem z wyłączeniem prawa wynagrodzenia za powinności urbaryalne.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi 20tą część wartości szacunkowej w okrągłej ilości 280 zł. w. a. jako zakład albo w gotówce, albo w c. k. austryackich rządowych albo indemnizacyjnych obligacyach, albo nareszcie w listach zastawnych galic. stanowego kredytowego Towarzystwa z niezapadłemi kuponami i talonem, jednakowoż podług ostatniego w dzienniku urzędowym Lwowskim umieszczonego kursu, nie przewyższającego tychże wartości nominalnej, do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, który zakład kupiciela do depozytu złożonym, innym zaś licytującym zaraz po ukończonej licytacyi zwróconym zostanie.

4. Najwięcej ofiarujący obowiązany jest w przeciągu dni 30 po doręczeniu uchwały, mocą której akt licytacyjny do sądu przyjęty został, trzecią część ceny kupna do tutejszego depozytu sądowego złożyć, w którą w gotówce złożony zakład wliczonym, zaś w efektach obligacyjnych złożony zakład kupicielowi po złożeziu w gotówce trzeciej części ceny kupna wróconym będzie.

5. Zaraz po wypełnieniu tego warunku (art. 4) najwięcej ofiarującemu, nawet gdyby tego nie żądał, dekret własności $^1/_5$ części kupionych dóbr, z wyjątkiem wynagrodzenia za zniesione powinności urbaryalne (w art. 2) obwarowanym, wydanym zostanie, on jako właściciel zaintabulowanym i $^1/_5$ część dóbr tych w fizyczne jego posiadanie, jednakowoż na jego koszt oddaną będzie, oraz na takowej, nie zaś na wynagrodzeniu za zniesione powinności urbaryalne, które na kupiciela nie przechodzą, nietykalne zostaje, wszystkie ciężary hypoteczne z wyjątkiem ciężaru Dom. 289, pag. 116, n. 31 on. jako ciężaru gruntowego, który kupiciel bez strącenia od ceny kupna na siebie przyjąć jest obowiązany, zmazane i na cenę kupna przeniesione będą.

6. Resztę warunków licytacyi wolno jest chęć kupienia mającym wraz z aktem oszacowania i wyciągiem tabularnym w tutejszo-sądowej registraturze, a w dzień licytacyi u delegowanej komisyi licytacyjnej przejrzeć lub odpisać.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 11. lipca 1867.

(1505) **Kundmachung.** (3)

Nr. 27230. Zur Sicherstellung des zur Erhaltung der vier Meilen langen Strecke der Horodenkaer Verbindungsstrasse im Bezirke gleichen Namens nöthigen Deckstoffmateriales wird hiemit für das Jahr 1868 und eventuell auch für die Periode von drei Jahren, d. i. 1868, 1869 und 1870 die Offertverhand-lung ausgeschrieben.

Das Erforderniß für das Jahr 1868 besteht in 1072 Deckstoffprismem à 54 Cub. Schuh mit dem Fiscalpreise von . . . . 4408 fl. 63 kr. österr. Währ.

Die Anbote können entweder auf die ganze der Sicherstellung unterzogene Lieferung oder auch blos für einzelne Meilenviertel gestellt werden, es muß jedoch die Offerte eine genaue Angabe der Strecke sammt dem Materialbedarfe, für welche dieselbe lautet, und bei Concretalanboten auch die ausdrückliche Erklärung enthalten, daß sich der Unternehmer die Ausscheidung einzelner Meilenviertel zu Gunsten der gleichfalls anbiethenden Gemeinden gefallen lassen wird.

Die sonstigen allgemeinen und speziellen, namentlich die mit hierortiger Erlaße vom 13ten Juni 1856 Zahl 23821 allgemein kundgemachten Offertbedingnisse können bei dem Horodenkaer k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden aufgefordert, ihre vorschriftsmäßig ausgefertigte, mit einem 10%tigen des auf die zu übernehmende Lieferung entfallenden Fiscalpreises betragenden Vadium belegten Offerten bis längstens 12. August 1867 beim genannten k. k. Bezirksamte zu überreichen.

Nachträgliche Anbote und nicht vorschriftsmäßig ausgefertigte oder nicht mit dem bedungenen Vadium versehene Offerten finden keine Berücksichtigung.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 19. Juli 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 27230. Dla zabezpieczenia kamiennego materyału, potrzebnego do utrzymania czteromilowej przestrzeni łącznego gościnca horodeńskiego w powiecie tej samej nazwy, rozpisuje się niniejszem na rok 1868, a wypadkowo także na 3letni przeciąg czasu, to jest na lata 1868, 1869 i 1870, licytacyę za pomocą ofert.

Materyał potrzebny na rok 1868 wynosi 1072 pryzm kamienia po 54 sześciennych stóp w cenie fiskalnej . . . . 4408 zł. 63 kr. wal. austr.

Oświadczenia mogą być składane albo na całą dostawę przypadającą do zabezpieczenia, albo też tylko na pojedńcze ćwierci mil, jednak musi oferta zawierać dokładne podanie przestrzeni i potrzebnego materyału, na które opiewa, zaś przy oświadczeniach całkowitych także wyraźne zapewnienie, że przedsiębiorca zgodzi się na wydzielenie pojedyńczych ćwierć mili na korzyść gmin podających również oferty.

Inne ogólne i osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone powszechnie warunki ofertowe można przejrzeć w c. k. urzędzie powiatowym w Horodence.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się niniejszem, ażeby swoje oferty ułożone według przepisu i opatrzone w wadyum, wynoszące 10proc. ceny fiskalnej, jaka przypada za obejmowaną dostawę wnieśli najdalej po d. 12go sierpnia 1867 do rzeczonego c. k. urzędu powiatowego.

Późniejsze oświadczenia, jako też oferty nie ułożone podług przepisów lub nie opatrzone w przypadające wadyum, nie będą uwzględniane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19. lipca 1867.

(1495) **Edikt.** (2)

Nr. 1224. Von Seite des k. k. Bezirksgerichtes in Frysztak als Abhandlungsbehörde wird bekannt gemacht, daß im Orte Frysztak der k. k. Bezirkskanzelist Theodor Sliwiński am 20ten Mai 1867 kinderlos und ohne letztwillige Anordnung gestorben sei.

Es werden demnach die gesetzlichen oder wer sonst einen rechtlichen Anspruch auf den diesfälligen hat, aufgefordert, binnen Einem Jahre sich bei diesem Gerichte zu melden und seine Rechte nachzuweisen, widrigens nach Verlauf dieser Frist mit diesem Nachlaße vorschriftsmäßig verfügt werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Frysztak, am 20. Juli 1867.

(1477) **Edykt.** (1)

Nr. 1685. C. k. sąd powiatowy w Baligrodzie czyni wiadomo, że do spadków po zmarłych bez rozporządzenia ostatniej woli jako to:

1. Jacka Król na dniu 21. stycznia 1831 w Stężnicy, bratanica Marya Król.

2. Stefanie Pytycz, na dniu 20. lutego 1848 w Średniejwsi, żona Marya Pytycz.

3. Iwanie Figel, na dniu 2. stycznia 1864 w Rajskiem, córka Nastka Figel.

4. Tymko Kość, w Wołkowyi na dniu 21. sierpnia 1847, syn Mikołaj Kość.

5. Iwanie Wołczyk, w roku 1849 w Horodku, córka Paraśka Wołczyk.

6. Po zmarłej na dniu 4. stycznia 1865 w Bukowcu z pozostawieniem kodycylu Annie Kiebak córka Paraśka z Kiebaków Kapuściakowa, z prawa są powołani.

Ponieważ pobyt powyżej wymienionych dziedziców sądowi nie jest wiadomy, przeto wzywa się Maryę Król, Maryę Pytycz, Nastkę Figel, Mikołaja Kość, Parańkę Wołczyk i Paraśkę z Kiebaków Kapuściakowę, ażeby się w przeciągu roku od dnia niżej wyrażonego rachując, do sądu tutejszego zgłosili i swoje oświadczenia do spadku wnieśli, bo w przeciwnym razie postępowania spadkowe z oświadczającemi się spadkobiercami i ustawionymi dla nich kuratorami, mianowicie z kuratorem dla pierwszej, Łuczką Król, drugiej, Leszkiem Haracewiat, trzeciej, Onufrem Figel, czwartego, Semkiem Gurniak, piątej, Andryjem Segal, szóstej, Iwanem Kiebak, przeprowadzonemi zostaną.

Baligród, dnia 28. czerwca 1867.

(1497) **Edikt.** (1)

Nr. 10484. Von Seite des Krakauer k. k. Landesgerichtes wird hiemit bekannt gemacht, daß anläßlich eines durch Leo Feintuch wider die Concursmasse des Emanuel Spitzer und wider Carl Spitzer unterm 14. Juni 1867 Z. 10484 anher überreichten Gesuches um Bewilligung der öffentlichen Versteigerung des in seinem Gewahrsam befindlichen Commissionsgutes das ist der Eisenmöbel der Brüder Spitzer zur Befriedigung seiner Forderung pr. 372 fl. 31 kr. öst. W. s. N. G. für den dem Wohnorte nach unbekannten Carl Spitzer Hr. Dr. Koczyński mit Substituirung des Hrn. Dr. Rydzowski zum Curator bestellt wurde.

Krakau, am 10. Juli 1867.

(1507) **Edikt.** (1)

Nr. 1618. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Monasterzyska wird kundgemacht, daß über das Ersuchschreiben des Stanislauer Kreisgerichtes vom 1. August 1866 Zahl 13040 zur Einbringung der dem Chaim Hessel zuerkannten Wechselsumme pr. 150 fl. s. N. G. die executive Feilbiethung der dem Schuldner Nahemie Düftler respective zu dessen liegender Nachlaßmasse gehörigen in Monasterzyska gelegenen auf 800 fl. öst. Währ. gerichtlich geschätzten Realität in drei Terminen, und zwar: am 24. September, 22. October und 26. November 1867 jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten, und daß diese Realität bei den ersten zwei Terminen wenigstens um den Schätzungswerth am letzten Termine auch unter demselben veräußert werden wird.

Die Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Monasterzyska, am 2. Juli 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.